

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 162/2024
18.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Марјановић, адвокат из ..., против туженог „UNICCO FILL“ д.о.о. Београд, ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној 18.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је Првом основном суду у Београду поднео тужбу против туженог, ради побијања дужникових правних радњи, са захтевом да се утврди да Одлука о повећању основног капитала друштва „UNICCO FILL“ д.о.о. Београд од 26.07.2016. године и Анекс Одлуке о повећању основног капитала друштва „UNICCO FILL“ д.о.о. Београд од 22.05.2018. године немају правно дејство према тужиоцу у обиму потребном за намирење његовог потраживања према ББ из ... у одређеним износима, као и да се обавезе тужени да призна и трпи да тужилац своја потраживања може намирити продајом непокретности које су биле предмет наведене одлуке, ближе описаних у петитуму тужбених захтева, као и да му накнади трошкове парничног поступка.

Решењем Првог основног суда у Београду П 16146/19 од 19.09.2019. године, тај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе доставио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, па је уз пропратни акт П 1386/2024 од 01.04.2024. године предмет доставио Врховном суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) у вези члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник

РС“, бр. 10/2023), Врховни суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Наиме, према члану 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену, суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства, док према тачки 3. истог става, привредни суд суди у споровима који произлазе из примене Закона о привредним друштвима или примене других прописа о организацији и статусу привредних субјеката, као и у споровима о примени прописа о приватизацији.

Одредбом члана 24. став 2. истог закона, предвиђено је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају, тужбом се не тражи поништај Одлуке и Анекса одлуке о повећању основног капитала друштва „UNICCO FILL“ д.о.о. Београд, односно не ради се о спору који произлази из примене Закона о привредним друштвима или других прописа о организацији и статусу привредних субјеката, већ се тражи да се утврди да су ова Одлука и Анекс без правног дејства према тужиоцу у обиму потребном за намирење његовог потраживања према ББ из ... из правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду П 19197/12 од 20.09.2016. године, који је, према тврдњи тужбе, како би избегао и осујетио исплату потраживања према тужиоцу, наведеном Одлуком и Анексом одлуке своју непокретну имовину без накнаде пренео у својину туженог, те да се обавезе тужени да призна и трпи да тужилац своја потраживања може намирити продајом тих непокретности.

Имајући у виду наведено, ради се о тужби за побијање дужникових правних радњи (Паулијанска тужба), односно о грађанскоправном спору између физичког лица које није предузетник и привредног друштва као привредног субјекта које се не налази у поступку стечаја нити ликвидације, па је применом члана 24. став 2. Закона о уређењу судова за поступање у овој правној ствари и одлучивање о тужбеном захтеву надлежан основни суд.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић